# بر آورد ضریب جذب دادههای لرزهای به کمک تحلیل زمان - بسامد براساس منظمسازی شکلده

## شهرام کاویانی چراتی<sup>1</sup>، حمیدرضا سیاهکوهی<sup>2\*</sup> و علی غلامی<sup>3</sup>

<sup>1</sup>دانش آموخته کارشناسی ارشد، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران <sup>2</sup>ستاد، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران <sup>3</sup>دانشیار، مؤسسه ژئوفیزیک دانشگاه تهران

(تاريخ دريافت: 93/08/19، تاريخ پذيرش: 95/02/29)

چکیدہ

تحلیل زمان - بسامد دادههای لرزهای بهدلیل ناایستا بودن آنها، یک روش مهم در پردازش و تفسیر داده لرزمای است. دانستن اینکه چگونه محتوای بسامدی یک سیگنال با زمان تغییر میکند، مهم است، چراکه امکان تعیین بسامد قله (بسامد با بیشینه دامنه) محلی دادههای لرزهای را فراهم میسازد.

در این مقاله روشی برای انجام تبدیل زمان - بسامد به صورت محلی و بر پایهٔ مسائل وارون استفاده شده است، که نیاز به انتخاب پنجره زمانی را برطرف میکند. از آنجایی که حل مسائل وارون همواره همراه با نایکتایی و ناپایداری است، در این مطالعه از روش منظم سازی شکل ده که یک منظم سازی درجه دو است، برای نمایش سیگنال لرزهای ناایستا در حوزه زمان - بسامد استفاده می شود. تبدیل مورد نظر در این مطالعه بر پایه تبدیل فوریه می باشد و ضرایب فوریه به کمک روش وارون تعیین می شود که در آن شعاع هموار سازی، عامل کنترل کنندهٔ منظم سازی شکل ده می باشد.

ایدهٔ کلیدی در این روش این است که خطای میان سیگنال ورودی و همهٔ مؤلفههای فوریه سیگنال ورودی را بهطور همزمان و با کنترل تفکیک پذیری زمانی، کاهش میدهد و این کار سبب نمایش هموارتری در حوزه زمان - بسامد میشود. کارایی روش با اعمال آن روی دادههای لرزهای مصنوعی و واقعی مورد بررسی قرار گرفت و بهعنوان کاربرد لرزهای از این روش برای برآورد ضریب جذب به کمک تعیین جابهجایی مرکز ثقل بسامد در دادههای لرزهای استفاده شده است.

واژدهای کلیدی: تفکیک طیفی، منظمسازی درجه دو، ضریب جذب، جابهجایی مرکز ثقل بسامد

#### 1 مقدمه

دادههای لرزهای اغلب رفتاری ناایستا (Nonstationary) از خود نمایش می دهند. بنابراین توصیف زمان - بسامد ردلرزهها، نشانگری مفید در توصیف و تحلیل دادههای لرزهای است. دو دسته روش برای مشخص کردن بسامد محلی وجود دارد. یکی از آنها براساس بسامد لحظهای است و دیگری براساس تجزیهٔ محتوای بسامدی است. تغییرات محتوای بسامدی یک سیگنال با زمان به کمک روش های تجزیه به طور گسترده مورد استفاده قرار تبدیل فوریه زمان - کوتاه (STFT) است که سیگنال را با استفاده از یک پنجره متمرکز در زمان قطعه بندی و تحلیل فوریه را روی هر قطعه اجرا می کند.

جایگزین این شیوه، بهجای بهکارگیری توابعی بر مبنای سینوس و کسینوس، تبدیل موجک پیوسته (CWT) بر مبنای توابع موجک برای تحلیل زمان -بسامد ردلرزهها است (سینها و همکاران، 2005، 2009). اما خروجی این تبدیل یک نقشهٔ زمان -مقیاس است. تبدیل S (استاکول و همکاران، 1996) ترکیبی از مفاهیم دو تبدیل STFT و STFT است. این تبدیل برخلاف STFT برای نمایش نقشه زمان -بسامد داده ورودی از پنجره متغیر گوسی استفاده میکند.

در این مقاله، نمایش زمان - بسامد بر مبنای منظم سازی درجه دو مد نظر است (یون و همکاران، 1985). اما نکته بارز و نو در این تبدیل استفاده از منظم سازی شکلده (Shaping regularization)، (فومل، 2007) است که لیو و همکاران (2009) برای نمایش بسامدی متغیر با زمان برای سیگنال لرزهای ناایستا پیشنهاد دادهاند. لیو و فومل (2010) با بسط این روش، یک تبدیل زمان - بسامد ناایستا به کمک روش وارون طراحی کردهاند. این تبدیل نمایش خوبی از خصوصیات ناایستای دادههای لرزهای ارائه میدهد و از این خصیصه در تفسیر و پردازش دادههای

لرزهای استفاده می شود.

امواج لرزمای به هنگام انتشار درون زمین بخشی از انرژی خود را از دست می دهند. تحقیقات نشان داده است که افت انرژی امواج لرزمای را می توان به چهار عامل عمده گسترش هندسی، کاهش انرژی در اثر عبور، جذب و پراکندگی نسبت داد (پویول، 2003). دو عامل اول مستقل از بسامد هستند و معمولاً در مراحل پردازش تا حد زیادی جبران می شوند. ولی به دلیل پیچیدگی پدیده جذب، تاکنون سازوکار آن به طور کامل شناخته نشده است و در عمل برای مدل سازی، کاهش نمایی دامنه با فاصله را برای امواج لرزمای در نظر می گیرند (روشن دل، 1388).

رايجترين مقياس براى برآورد ميزان تضعيف موج ناشی از جذب محیط، کمیتی بی بعد به نام فاکتور کیفیت است. این کمیت رابطه عکس با ضریب جذب دارد و تعریف های زیادی برای آن ارائه شده است. اما به-طورکلی فاکتور کیفیت نسبت انرژی ذخیرہ شدہ به انرژی تلف شده در هر دوره تناوب میباشد. اهمیت این نشانگر از این جهت است که دامنه امواج لرزمای هنگام عبور از محيط ناكشسان، كاهشي وابسته به بسامد پيدا مي-کند، بنابراین از تضعیف موج برای تعیین سنگشناسی، ساختارهای خُردشده، شکستگیها، محتویات شاره درون حفرهها استفاده شده است (پارا و هکت، 2002). از آنجا که در مسافتی معین، بسامدهای بالا دورههای بیشتری را نسبت به بسامدهای پایین طی میکنند، بنابراین انرژی بسامدهای بالا بهطور طبیعی سریعتر از انرژی بسامدهای پايين كاهش خواهد يافت. از اينرو، بررسي تضعيف سیگنال لرزهای در حوزهٔ بسامد بهتر انجام می گیرد.

روشهای مبتنی بر بسامد برای برآورد تضعیف، بهدلیل قابل اعتماد بودن و راحتی استفاده برای کاربر، متداول تر هستند (تون، 1991). در روش های موجود برای بررسی نحوه تضعیف موج در صورت مشخص بودن دامنه

و طیف بازتابی از روش نسبت طیفی (Spectral Ratio) استفاده می شود. اما به دلیل مشکلات موجود در این روش همچون تداخل و حضور نوفه، تشخیص مخزن امکان پذیر نمی باشد. برای رفع این مشکل از اختلاف طیف دامنه بازتابی و عبوری برای محاسبه تضعیف لرزه ای نسبی استفاده می شود (گو و استوارت، 2006).

از طرفی یکی از مشخصههای مهم موجک مرکز ثقل بسامد آن است که همزمان با تغییر طیف بسامد موجک تغییر می کند (کوآن و همکاران، 1997). در این تحقیق از روش جابهجایی مرکز ثقل بسامد استفاده می شود و با یافتن دو بسامد حول مرکز ثقل بسامد که دارای بیشترین اینتلاف دامنه هستند نشان داده می شود که این اختلاف اختلاف دامنه هستند نشان داده می شود که این اختلاف رابطهٔ مستقیم با تضعیف لرزمای نسبی دارد (گو و استوارت، 2006). در این مقاله ابتدا کارایی تبدیل زمان بسامد محلی (LTFT) در نمایش ناایستایی سیگنالها مورد مصنوعی و واقعی به کمک روش جابهجایی مرکز ثقل بسامد تخمین زده می شود.

2 تبدیل زمان -بسامد محلی تبدیل LTF که در سال 2010 لیو و فومل ارائه دادند، بر مبنای تبدیل فوریه بوده و تغییرات زمان - بسامد سیگنال ناایستا را نمایش میدهد:

$$f(x) = \sum_{n=-\infty}^{\infty} A_n \psi_n(x),$$
 (1)

که (x)  $A_n$  (causal) یک سیگنال علّی f(x) ضرایب سری فوریه و  $e^{i\left(\frac{2\pi nx}{L}\right)}$  است. برازش ناایستا به ضرایب  $A_n$  اجازهٔ تغییر با مقدار x را میدهد. در حالت خطی، (x) با حل معادله کمترین مربعات تعیین می شود:

arg min<sub>A<sub>n</sub></sub> 
$$\| f(x) - \sum_{n} A_{n}(x) \psi_{n}(x) \|_{2}^{2}$$
. (2)

چنانچه از نگاه وارون به این مسئله پرداخته شود، رابطهٔ (2) بدوضع (ill posed) است. این شرایط به دلیل ناایستا بودن مسئله ایجاد شده است، یعنی متغیرهای مجهول بیشتری نسبت به مقادیر معلوم دردست است (غلامی، (1388). برای حل این مشکل با کمک روش منظمسازی تیخونوف ضریب منظمسازی به معادله (2) اضافه می شود، تا از میان جوابهای ممکن، پایدارترین آن بهدست آید. روش منظمسازی تیخونوف (1963) شکل تابع بالا را به صورت زیر تغییر می دهد:

$$\widetilde{A_n}(x) = \arg\min_{A_n} \left\| f(x) - \sum_n A_n(x)\psi_n(x) \right\|_2^2$$

$$+ \varepsilon^2 \sum_n \left\| D[C_n(x)] \right\|_2^2,$$
(3)

که D عملگر تنظیم،  $\mathcal{E}$  پارامتر مقیاس و  $A_n(x)$  ضرایب سری فوریه متغیر با زمان و هنج یا نُرم (norm) آن  $|A_n(x)|$  یک نمایش زمان-بسامد است.

اگر در معادلهٔ (2) دادهٔ f(x) به صورت بردار h، پارامترهای مدل (x) دادهٔ  $A_n(x)$  به صورت بردار m و رابطهٔ G پارامترهای مدل  $\sum_{n=1}^{\infty} \psi_n(x)$  به صورت عملگر مدل سازی پیشرو نشان داده شوند، شکل مسئله به صورت یک مسئلهٔ پیشرو نشان داده شوند، شکل مسئله به صورت یک مسئلهٔ پیشرو To را نشان داد:

$$\underbrace{f(x)}_{d} = \sum_{n=-\infty}^{\infty} \underbrace{A_n(x)}_{m} \underbrace{\psi_n(x)}_{G} \Rightarrow d = G * m, \qquad (4)$$

یکی از شیوه های مرسوم برای جستجوی پارامتر مدل *m* یا [(A<sub>n</sub>(x)]، حل رابطه (4) براساس منظمسازی تیخونوف است که بهصورت زیر بیان می شود:

$$\widehat{m} = \left( G^T G + \varepsilon^2 D^T D \right)^{-1} * G^T d, \qquad (5)$$

که  $\hat{m}$  مقادیر تخمین زده شده به پارامترهای مجهول مسئله و  $G^{T}$  عملگر الحاقی است. ولی در این مطالعه ما از روش جایگزین دیگری مسئله را حل خواهیم کرد که مبانی نظری آن در ادامه بیان می شود.

### 3 تنظيم شكلده

ایدهٔ منظمسازی شکل ده با معرفی هموارسازی به عنوان یک عملگر اصلی را فومل (2007) ارائه داده و در تعیین نشانگرهای لرزه ای (2007) بکار برده است. در حالتهای کلیتر، هموارسازی به معنی نگاشتی از مدل ورودی برای فضای توابع قابل قبول است. این عملگر نگاشتی، شکل ده نامیده میشود. عملگرهای شکل ده، ضرورتاً ورودی را هموار نمی کنند، اما آنها ورودی را به یک مدل پذیرفتنی تبدیل می کنند. برای تخمین بهتر (x) <sub>م</sub>A و کاهش خطا میان سیگنال ورودی و سیگنال خروجی به طور همزمان، از این روش کمک گرفته میشود و با اعمال روشهای تکرار، سعی شده تا مدل هموارتری برآورد شود.

با در نظر گرفتن معادلهٔ (5) و به کارگرفتن عملگر منظمسازی D، می توان نوشت:

$$S = \left(I + \varepsilon^2 D^T D\right)^{-1}, \tag{6}$$

که S عملگر هموارسازی (شکلده) است. رابطه (6) را می توان به صورت زیر نیز نوشت:

$$\varepsilon^2 D^T D = S^{-1} - I. \tag{7}$$

با قراردادن معادلهٔ (7) در معادلهٔ (5) یک شکل قراردادی از منظمسازی مسئلهٔ تخمین به کمک فاکتور شکلده ایجاد میشود:

$$\widehat{m} = \left(G^T G + S^{-1} - I\right)^T * G^T d$$
$$= \left[I + S\left(G^T G - I\right)\right]^{-1} * S G^T d,$$
(8)

عملگر G دارای واحدهای فیزیکی است که به مقیاس-دهی نیاز دارد. معرفی فاکتور مقیاس G بهصورت 1/*λ* در معادلهٔ (8)، به شکل زیر نوشته می شود:

$$\hat{m} = \left[\lambda^2 I + S\left(G^T G - \lambda^2 I\right)\right]^{-1} * SG^T d, \qquad (9)$$

مقیاس  $\kappa$  در معادله (9) مقیاس نسبی است، که عملگر پیشرو G را کنترل می کند، ولی شکل مدل را بر آورد نمی کند. این کار با عملگر هموارسازی R کنترل می شود. درعمل، R می تواند به صورت هموارسازی گوسی با یک شعاع تنظیم پذیر کنترل شود که نیازی به دانستن پارامترهای منظم سازی نیست. این شعاع تنها فاکتور مؤثر در این تبدیل است. معمولاً  $\kappa$  مقدار میانگین  $(x)_n \psi_n$ انتخاب می شود. منظم سازی شکل ده نسبت به منظم سازی تیخونوف خصوصیات عددی بهتری دارد (فومل، 2007). در این مطالعه روش گرادیان مزدوج به عنوان روش تکرار به کار گرفته می شود.

برای نمایش کارایی تبدیل LTF، یک سیگنال چیرپ نمایی با دو بسامد معلوم، با دو شعاع هموارسازی مختلف در شکل 1 نشان داده شده است و در شکل 1-د تبدیل S همان سیگنال برای مقایسه نشان داده شده است.

$$R(f) = J(f)H(f)S(f), \qquad (10)$$

که J(f) شامل گسترش هندسی، پاسخ ابزار، جفتشدگی چشمه/گیرنده، الگوهای تابش و ضرایب بازتاب/عبور و تجمع فازی ناشی از انتشار است، H(f)هم توصیف کنندهٔ اثر تضعیف روی دامنه و برابر با مقدار زیر است:

$$H(f) = \exp\left(-f \int_{ray} \alpha_0 \, dl\right), \tag{11}$$

که 
$$lpha_0$$
 ضریب تضعیف میباشد.  $lpha$ 



مرکز ثقل بسامد طیف ورودی S(f) بهصورت زیر تعریف میشود:

$$f_{S} = \frac{\int_{0}^{\infty} f S(f) \mathrm{d} f}{\int_{0}^{\infty} S(f) \mathrm{d} f},$$
(12)

و انحراف معیار از مرکز ثقل طیف ورودی بهصورت رابطهٔ زیر خواهد بود:

$$\sigma_{s}^{2} = \frac{\int_{0}^{\infty} (f - f_{s})^{2} S(f) df}{\int_{0}^{\infty} S(f) df}.$$
 (13)

حال اگر فرض شود طیف دامنه ورودی دارای توزیع گوسی باشد در این صورت:

$$S(f) = \exp\left[-\frac{\left(f - f_0\right)^2}{2\sigma_s^2}\right],$$
(14)

و درنتیجه طیف دامنه دریافتی (R(f بهصورت رابطه زیر میباشد:

$$R(f) = K \exp\left[-\frac{\left(f - f_R\right)^2}{2\sigma_s^2}\right],$$
(15)



شکل 1. (الف). سیگنال چیرپ با دو بسامد معلوم نمایی (سینها و همکاران، 2005) و تبدیل LTF از آن با شعاع هموارسازی، (ب) 15 نقطه، (ج) 55 نقطه و (د) تبدیل *S* مربوط به سیگنال ورودی.

$$\frac{\partial}{\partial \Delta f} \Big[ \Delta R \big( \Delta f \big) \Big] = 0, \tag{22}$$

که ساده شده مشتق بالا بهصورت زیر خواهد بود:

$$\Delta f = -\alpha_0 z \sigma_s^2 / 2 + \sigma_s \sqrt{1 + z^2 \alpha_0^2 / 4} \approx \sigma_s , \qquad (23)$$

که *z* مسافت انتشار موج می باشد. از رابطهٔ (23) نتیجه میشود که دو بسامد واقع در فاصلهٔ σ<sub>s</sub> از طرفین مرکز ثقل بسامد، دارای بیشترین اختلاف دامنه هستند. بنابراین مقدار α<sub>0</sub> از رابطهٔ زیر حاصل می شود:

$$\alpha_0 \approx \frac{R(f_s - \sigma_s) - R(f_s + \sigma_s)}{2 J z \sigma_s \exp(0.5)}.$$
 (24)

از آنجایی که نواحی هدف (منظور بخشی از زمین است که باعث تضعیف شدید موج لرزمای میشود، از جمله مخزن، شکستگیهای موضعی، حفرمهای دارای شاره) خیلی متغیر نیستند و میتوان مخرج کسر را ثابت فرض کرد، اختلاف بین دو بسامد میتواند بهدرستی بیانگر اندازهٔ نسبی تضعیف موج باشد.

در شکل 3 طیف دامنه ورودی (منحنی آبی)، طیف دامنه بازتابی(خطچین قرمز)، بسامدهای مورد نظر و بیشینهٔ اختلاف دامنهها بهوضوح نشان داده شده است.

در این مطالعه با استفاده از تبدیل زمان - بسامد مقاطع تکئبسامد مربوط به این دو بسامد را استخراج و از هم کم میکنیم تا توزیع تضعیف لرزهای نسبی روی مقطع مشخص شود. از آنجایی که اختلاف دامنهٔ این دو بسامد متناسب با تضعیف نسبی است، انتظار می رود در نواحی ای که K برابر است با:

$$K = J \exp\left[-\frac{f_d}{2\sigma_s^2}\right],\tag{16}$$

$$f_d = 2 f_s \sigma_s^2 \int_l \alpha_0 \, dl - \left(\sigma_s^2 \int_l \alpha_0 \, dl\right)^2, \tag{17}$$

و مرکز ثقل بسامد طیف گیرنده و چشمه بهصورت زیر خواهد بود:

$$f_s = f_0, \tag{18}$$

$$f_R = f_S - \sigma_S^2 \int_{ray} \alpha_0 \, \mathrm{d}l \,. \tag{19}$$

بنابراین رابطه (19) را می توان به صورت زیر نوشت:

$$\int_{ray} \alpha_0 \, \mathrm{d}l = \left( f_s - f_R \right) / \sigma_s^2 \,. \tag{20}$$

بدین ترتیب، مقدار تضعیف مورد نظر بهدست خواهد آمد، که نتایج برای طیفهای ناگوسی نیز جواب مشابهی داده است (کوآن و جری، 1997). رابطه (20) نشان میدهد که مرکز ثقل بسامد بهدلیل تضعیف، به سمت بسامدهای پایین تر میل میکند. اگر اختلاف بین دامنههای ناشی از تضعیف باشد، رابطهٔ (14) نشان میدهد که در طیف دامنه ورودی تغییرات ناشی از جذب وجود ندارد و اختلاف دامنه بین هر دو بسامد متقارن حول مرکز ثقل بسامد صفر است. بنابراین اختلاف در طیف بازتابی میتواند عامل تضعیف را در خود داشته باشد. اگر فرض شود  $f \Lambda$  اختلاف بین یک بسامد و مرکز ثقل بسامد باشد، در این صورت اختلاف بین دامنهٔ دو بسامد متقارن ول مرکز ثقل بسامد



شکل 3. تحلیل رابطهٔ بین اختلاف دامنه دو بسامد در طیف خروجی (بازتابی) با ضریب تضعیف.

5 اعمال روش ها روی داده مصنوعی و واقعی یک مدل مصنوعی با شش لایه افقی روی نیمفضا، شامل 50 ردلرزه همراه با نوفهٔ تصادفی مطابق شکل 4-الف به کمک نرمافزار متلب (MATLAB) در نظر گرفته شده است. برای ساخت این مقطع لرزهای مصنوعی از موجک ریکر با بسامد قله برابر با 30 هرتز استفاده شده است. اثر تضعیف انرژی موج در لایهها بهترتیب و با در نظر گرفتن ضریب کیفیت آنها و با استفاده از رابطه (10) بر طیف دامنه موجک اعمال میشود. بهعلت افزایش تضعیف و كاهش ضريب كيفيت محيط با عمق، كاهش دامنه امواج بازتابی با عمیقتر شدن سطح بازتابندهها بیشتر شده است (شکل 4-الف). برای نشان دادن کارایی روش ارائه شده، سعی شده بیهنجاری در مقطع لرزهای به گونهای طراحی شود تا توان تفکیکپذیری بالایی را به نمایش بگذارد. بنابراین همان طور که در شکل 4-الف دیده می شود، در لاية دوم در محدوده بين ردلرزهٔ شمارهٔ 24 تا شمارهٔ 26 تضعيف بيشتر يا بي هنجاري جاذب با ضريب كيفيت 75، در لایه سوم این بی هنجاری بین ردلرزهٔ شمارهٔ 21 تا شمارهٔ 29 با ضریب کیفیت 60، در لایهٔ چهارم این

که تضعیف بزرگنتری دارند، دامنه بزرگنتر باشد (کرمی، 1388). البته موج ورودی در رکوردهای لرزهای واقعی اغلب یک موجک ریکر همامیختشدهٔ کمینه فاز بوده که برای تحلیل دادههای لرزهای به کارگرفته می شود. بنابراین موجک لرزهای شبیه موجک ریکر است. جدول بنابراین موجک لرزهای شبیه موجک ریکر است. حدول معیار حاصل از تطبیق یک تابع گوسی به طیف دامنهٔ موجک ریکر را نشان می دهد. در نتیجه مرکز ثقل بسامد به بسامد قله موجک ریکر نزدیک است و این شرایط نشان می دهد که شکل طیف دامنه به حالت گوسی نزدیک است.

**جدول 1.** ارتباط بین بسامد قله موجک ریکر و مرکز ثقل بسامد و انحراف معیار حاصل از تطبیق یک تایع گوسی به طیف دامنهٔ موجک ریکر (گو و استوارد، 2006).

انحراف معيار	مرکز ثقل بسامد	بسامد قله	
(هرتز)	(هر تز)	(هر تز)	رديف
11/7	26/2	25	1
14/3	31/2	30	2
16/5	36/5	35	3
19/1	41/7	40	4

برای اجرای روش با توجه به بسامد قله مقطع و جدول 1، مقاطع تک بسامد از بسامدهای 61 هرتز و 23 هرتز تهیه شده و اختلاف این دو مقطع در شکل 5-ب نشان دهندهٔ دامنه های بزرگ در محدودهٔ داخل بیضی است. این بزرگی دامنه ناشی از اثر تضعیف بالا در این ناحیه است که با موقعیت گزارش شدهٔ مخزن مطابقت دارد.





**شکل 4. (ا**لف) مقطع لرزه ای مصنوعی. (ب) مقطع ضریب جذب نسبی حاصل از جابهجایی مرکز ثقل بسامد.

بی هنجاری بین ردلرزهٔ شمارهٔ 18 تا شمارهٔ 32 با ضریب کیفیت 45 و در لایهٔ پنجم این بی هنجاری بین ردلرزهٔ شمارهٔ 15 تا شمارهٔ 35 با ضریب کیفیت 30 در نظر گرفته شده است. با توجه به جدول 1 مقادیر دو بسامد مشخص شده در طرفین مرکز ثقل بسامد (بسامد قله 30 هرتز)، شده در طرفین مرکز ثقل بسامد (بسامد قله 30 هرتز)، برابر 45 هرتز و 17 هرتز می باشد. بعد از گرفتن تبدیل زمان - بسامد از مقطع لرزه ای مصنوعی و حاصل شدن مکعب سه بعدی T-F، مقاطع تک بسامد حاصل از این مو بسامد از هم کم می شود. نتیجه یک مقطع تضعیف مشاهده می شود نواحی بی هنجاری در این مقطع، با توجه به ضرایب کیفیت مختلف، با تفکیک پذیری خوبی مشخص شده است. همان طور که انتظار می رفت، نواحی پر رنگ تر دارای دامنه بزر گ تر و تضعیف بیشتر می باشند.

برای حالت واقعی، یک مقطع لرزهای برانبارش شده از میدان گازی واقع در شمال ایران استفاده شده است. این مقطع دارای 550 ردلرزه بوده و براساس گزارش های موجود، موقعیت مخزن مورد نظر بین فاصلهٔ زمانی 0/1 ثانیه تا 20/5 ثانیه و از ردلرزهٔ شمارهٔ 150 الی ردلرزهٔ شمارهٔ 200 میباشد. در شکل های 5- الف و 5-ب نسبی به ترتیب موقعیت مخزن در مقطع لرزهای و مقطع تضعیف نسبی با بیضی نشان داده شده است. با توجه به مطالعه طیف بسامدی در مقطع، بسامد قله در این مقطع برابر با 40 هرتز بسامدی در داده های واقعی به دلیل احتمال عدم اطلاع از به منظور تخمین موجک لرزهای، برای تعیین بسامد قله، محاسبهٔ مرکز ثقل بسامد و گرفتن طیف بسامد از ردلرزههای مختلف اطلاعات خوبی از بسامد قله در اختیار مرار می دهد.

دادههای لرزهای به علت تابع بسامد بودن جذب انرژی توسط زمین، محتوای بسامدی متغیر با زمان دارند و جزء دسته امواج ناایستا هستند. با توجه به نمایش قابل قبول این تبدیل از خصوصیات ناپایای دادههای لرزهای در حوزه زمان-بسامد، بررسی تضعیف سیگنال لرزهای در حوزه بسامد انجام شد. روش جابهجایی مرکز ثقل بسامد از کارآمدترین روشها و ابزاری قوی برای تحلیل مقطع لرزهای از لحاظ توزیع ضریب تضعیف لرزهای و تحلیل نواحی تضعیف کنندهٔ موج میباشد. از آنجایی که مرکز ثقل بسامد همزمان با تغيير طيف بسامد موجك تغيير مي-کند، با یافتن دو بسامد حول مرکز ثقل بسامد که دارای بیشترین اختلاف دامنه هستند نشان داده شد که این اختلاف رابطهٔ مستقیم با تضعیف لرزهای نسبی دارد. کارایی روش در مقاطع لرزهای مصنوعی با حضور نوفه و واقعی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بیانکنندهٔ توانایی بالای این روش برای به تصویر کشیدن موقعیت بیهنجاریها با تفکیکپذیری مطلوب است. مخازن و کانال.های گازی و نفتی نسبت به سنگهای اطراف به لحاظ تضعیف متمایز هستند؛ این روش کمک زیادی به تشخيص موقعيت مخازن و كانالها با هر ابعاد و ضخامتي در مقاطع لرزهای می کند.

منابع

روشندل، ۱.، 1388، بهبود تبدیلهای زمان - فرکانس در مطالعه دادههای لرزهای: رساله دکتری، مؤسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران. غلامی، ع.، 1388، منظمسازی مسائل بدوضع ژئوفیزیکی بر مبنای تُنکی: رساله دکتری، مؤسسه ژئوفیزیک، دانشگاه تهران. کرمی مزین، د.، 1388، محاسبهٔ تضعیف لرزهای نسبی با استفاده از اختلاف زمان -فرکانسی بازتابی: پایاننامه



شکل 5. (الف) مقطع لرزهای برانبارش شده، وجود مخزن در بین ردلرزه های 150 الی 250 و بازهٔ زمانی 0/1 ثانیه تا 0/25 ثانیه گزارش شده است. (ب) مقطع ضریب جذب نسبی حاصل از جابهجایی مرکز ثقل بسامد و موقعیت مخزن.

## 6 نتيجه گيرى

در این مطالعه از تبدیل زمان -بسامد محلی استفاده شد که با استفاده از منظمسازی درجه دو بر مبنای تبدیل فوریه، تغییرات زمان -بسامد سیگنال ناایستا را نمایش میدهد. تبدیل به صورت یک روش وارون است و با کمک منظمسازی شکلده، کنترل خوبی روی نمایش تفکیک پذیری در حوزههای زمان و بسامد فراهم می کند.

- Pujol, J., 2003, Elastic Wave Propagation and Generation in Seismology: Cambridge University Press, Cambridge, United Kingdom.
- Quan, Y. L., and Jerry, M. H., 1997, Seismic attenuation tomography using the frequency shift method: Geophysics, 62, 895–905.
- Sinha, S., Routh, P. S., and Anno, P., 2009, Instantaneous spectral attributes using scales in continuous wavelet transform: Geophysics, **74**(2), WA137–WA142.
- Sinha, S., Routh, P. S., Anno, P., and Castagna, J. P., 2005, Spectral decomposition of seismic data with continuous-wavelet transform: Geophysics, **70**(6), P19–P25.
- Stockwell, R. G., Mansinha, L., and Lowe, R. P., 1996, Localization of the complex spectrum: The S transform: IEEE Transactions on Signal Processing, 44(4), 998–1001.
- Tikhonov, A. N., 1963, Solution of incorrectly formulated problems and the regularization method: Soviet Mathematical Doklady, **4**, 1035–1038.
- Tonn, R., 1991, The determination of the seismic quality factor Q from VSP data: A comparison of different computational methods: Geophysical Prospecting, **39**(1), 1–27.
- Youn, D. H., and J.-G. Kim, 1985, Short-time Fourier transform using a bank of low-pass filters: IEEE Transactions on Acoustics, Speech, and Signal Processing, 33, 182–185, doi:10.1109/TASSP.1985.1164509.

- Fomel, S., 2007, Shaping regularization in geophysical-estimation problems: Geophysics, 72(2), R29–R36.
  - —, 2007b, Local seismic attributes: Geophysics, **72**(3), A29–A33.
- Gu, H., and Stewart, R., 2006, Calculation of relative seismic attenuation from the reflection time-frequency differences in a carbonate reservoir: Crewes Research Report, 18, Ch. 55.
- Hedlin , K., Mewhort, L., and Margrave, G., 2001, Delineation of steam flood using seismic attenuation: 71st Annual International Meeting, SEG, Expanded Abstracts, 1572– 1575.
- Liu, G., Fomel, S. and Chen, X., 2009, Timefrequency characterization of seismic data using local attributes: 79th Annual International Meeting, SEG, Expanded Abstracts, 1825–1829.
- Liu, Y., and Fomel, S., 2010, Local timefrequency transform and its application to ground-roll noise attenuation: 80th Annual International Meeting, SEG, Expanded Abstracts, 3711–3716.
- Parra, J. O., and Hacket, C., 2002, Wave attenuation attributes as flow unit indicators: The Leading Edge, **21**, 564–572.